

BIRŽELIO 14-TOJI - GEDULO IR VILTIES DIENA

KARMELAVOS ORO UOSTAS. 1989-ųjų vasara. Tūkstančiai žmonių susirinko sutikti ir pagerbti tremtinių palaikus, parskraidintus iš Igurkos, amžinojo įšalo žemės
ELTOS nuotr.

POVILAS VAICEKAUSKAS

Minint 1941 metų birželio 15 d. sovietų vykdytus Lietuvos gyventojų trėmimus, ta proga noriu parašyti keletą minčių.

Sunku civilizuotam, kultūringam pasauliui suvokti, kokie tai buvo baisūs, barbariški veiksmai, ir ką jie reiškė taikiems, nekaltiems, ramiai gyvenantiems Lietuvos žmonėms, kai, ankstyvą rytą auštant, būriai ginkluotų bolševikų kareivių ir kitų komunistinių aktyvistų tyliai apsupdavo nuošalias, vasaros žalumynuose paskendusias, kaimų sodybas ir, kaip vanagai auką staiga puldavo. O miestuose tokie pat būriai lauždavo butų duris, prikeldavo iš gilaus miego žmones, liepdavo per trumpą laiką susiruošti ke-

lionei ir užkaltuose gyvulinuose vagonuose gabendavo už tūkstančių kilometrų į nežinią, į Sibiro beveik negyvenamus rajonus, kur laukdavo šaltis, badas, begalinis tėvynės ir artimųjų ilgesys, o pagaliau lėta mirtis. Šeimos būdavo išardomos, vyrai atskiriami nuo žmonių neatsižvelgiama nei į vaikus, nei į senelius, nei į ligonius, nei į kūdikius, nei į nėščias moteris.

Tai baisus genocido aktas, analogiškas galbūt tik nacių vykdytam žydų holokaustui. Ir tik truputį įsivaizduokime, kaip viskas atrodytų, jei esesininkai, Hitlerio nacių partija, istorijoje būtų vaidinama teisuolių partija, arba kažkokia demokratinė partija. To neįvyko. Niurnbergo tarptautinis tribunolas viską įverti-

no, pasmerkė nacius ir padėjo galutinį tašką.

Visai kitaip su komunizmu, jo nusikaltimais. Jie iki šiolei niekur neįvertinti. Todėl šiandieną iš tikrųjų reikia sveikinti Lietuvos Politinių kalinių ir tremtinių sąjungą, o kartu ir kitus Lietuvos politinius kalinius, tremtinius bei buvusius partizanus, išdrįsusius tarptautiniu atžvilgiu pirmuosius surengti Vilniuje, 1999 metų pirmame pusmetyje tarptautinį "Komunizmo nusikaltimų įvertinimo kongresą".

Baisus buvo Lietuvos genocidas, vykdytas komunistų. Grubiai šnekant, beveik trečdalis tautos buvo paliestas, nacių ir bolševikų, su aiškia pirmenybe pastariesiems. Lietuvos Komunistų partija su Sniečkom prieš-

SEMÁNARIO

MŪŠU LIETUVA

JORNAL CULTURA "NOSSA LITUANIA"

Atskiro numerio kaina R\$.1,00
 Metinė prenumerata R\$.20,00
 Prenumerata oro paštu R\$.40,00

Užuojautos, sveikinimai, skelbimai(anuncios) už viena skilties(coluna) cm. R\$.3,00
 Straipsnius ir korespondencijas Redakcija tvarko savo nuožiūra.
 Pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ar Leidėjų nuomonę.
 Čekius ar pašto perlaidas rašyti PETRAS RUKSYS vardu.

Rua Inácio 671 - Vila Zelina
 03142-001 SÃO PAULO - SP - BRASIL
 Diretor Resp. Vytautas J. Bacevičius
 Administrador: Petras Rukšys
 Redige Equipe Editorial:
 Fone: 6341-1886 Fax: 6341-3945
 E-MAIL: peruksdb@vento.com.br
 musu.lietuva@ig.com.br

GARBES LEIDEJAS R\$.50,00
 GARBES PRENUMERATA R\$.40,00

kyje, su Paleckiu, Gėdvilu, Sumausku, Preikšu, Bartašiūnu, Guzevičium, Martavičium ir rusais čekistais Tkačenka, Jefimovu, Kapralovu, Kondakovu, Pijaševu, Vetrovu, Raslanu ir daugybe kitų, vykdė, pagal nurodymus iš Maskvos, Lietuvos genocidą.

Ne tai šiandieną mums, gyviesiems tų tautos kančių liudininkams, yra baisu, kokias baises kančias teko patirti kalėjimuose, lageriuose ir tremtyje – baisiausia yra tas, kad šiandieną Lietuvoje, prisidengus santarvės vardu, viską bandoma iškreipti, visą kaltę suversti Lietuvos partizanams, o ne komunistams. Taip pavyzdžiui, "Lietuvos rytas", didžiausias Lietuvos dienraštis, buvusi "Komjaunimo tiesa" savo puslapiuose spausdina Lietuvos istorikų,

mokslo daktarų tokius straipsnius, pavyzdžiui Henriko Šadžiaus, - jo tvirtinimas, kad 1948 m. trėmimą "Vesna" – "Pavasaris" sukėlė Lietuvos partizanai. Kur logiką? Kokie gi buvo partizanai 1941 metais? O žmones – tai trėmė. Kodėl gi sovietiniuose KGB dokumentuose tremiamieji buvo vadinami kriminalistais, banditais, vagimis ir prostitutėmis, o jiems Sovietų Rusijos Baudžiamojo kodekso straipsniai buvo taikomi ne kriminaliniai, pavyzdžiui paragrafas 59, o politinis paragrafas 58. Kokia baisi nesąmonė!

Tokie sovietinio mąstymo istorikų tvirtinimai bei išvados susilaukia ir susilauks griežto mūsų gyvųjų liudininkų atkirčio. Aš ir pats Galiu paliudyti, kad dar 1944 metais spalio 30 dieną, kai dar nebuvo antrą kartą okupuota visa Lietuva ir nebuvo labai didelio partizaninio pasipriešinimo sovietų okupantui – jau tada Tarybinės valdžios atstovai Lietuvoje, atėjūnai iš Rytų aiškiai žinojo, koks likimas

laukia Lietuvos žmonių.

Stai mano paliudijimas.

Tą dieną pirmąsyk buvau areštuotas bolševikinių okupantų. Stai amžinai įsimintini Skapiškio milicijos viršininko, to rajono Tarybų valdžios paskirto įgaliotinio, žodžiai, pasakyti darkyta atėjūno kalba: "Povilai, tu esi lietuviškas buržuazinis nacionalistas, tu greitai pamatysi, kad ant Nemuno kran-to po kiek laiko, stovės tik kryžius su prikaltu toblyčiu: čia gyveno lietuviai".

Einant šiandieną dvyliktiesiems Lietuvos nepriklausomybės metams, kai kuriems tariamiesiems Lietuvos istorikams dar nėra aišku Stalino ir Hitlerio užmačios, jų slaptai sudarytas Molotovo-Ribbentropo paktas. Tiesiog sarmata.

LIETUVOJE

DANAI DOMISI KLAIPĖDA

LGTIC žiniomis, Klaipėdoje lankėsi Danijos sostinės savivaldybės atstovai. Jie domėjosi bendradarbiavimo sritimis, žada pasidalinti savo patirtimi plėtojant Klaipėdos piliavietės teritoriją. Klaipėdos savivaldybės taip pat tikisi danų paramos uostamiestyje įrengiant automobilių stovėjimo aikšteles. Klaipėdai pasiūlyta pirkti Kopenhagos naudotą valymo ir žaliųjų plotų priežiūros įrangą, barstytuvus bei kitą techniką. Šiuo metu Danija pagal užsienio investicijas pirmauja Lietuvoje ir norėtų glaudžiau bendradarbiauti.

LIETUVIŠKI

LIPINUKAI AUTOMOBILIAMS

su Lietuvos valstybiniu ženklu
 raudona ir juoda spalva.

Turime taip pat trispalvę ir kitų
 lipinukų. SIUNČIAME PAŠTU.

Kreiptis į paraprijos raštine.

DICIONÁRIO

PORTUGUÊS - LITUANO

LITUANO - PORTUGUÊS

MŪŠU LIETUVA

LIETUVOJE

KAI SLEPIAMI PRAEITIES NUSIKALTIMAI

Mintys perskaičius Anne Applebaum straipsnį 1996 metų balandžio mėnesio "Prospect" mėnraštyje. Beveik visuose buvusiuose sovietiniuose kraštuose stengiamasi nuslėpti praeitį, sunaikinti nusikaltimų pėdsakus

ALGIMANTAS EIMANTAS

Rusijoje, Rytų bei Vakarų Europoje ir net visame pasaulyje niekas nesidomi Sibiro aukomis. Sibiro vergai nebuvo išlaisvinti nugalėtojo, kuris, kaip Vokietijoje po karo, būtų tyręs nusikaltimus. Niekas nekasinėja masiškai nukankintųjų kapų taigose. Niekas neprižiūri nykstančių vergų stovyklų išalo žemėje. Paslaptinai dingsta gulagų dokumentai, kalinių sąrašai, nuotraukos. Sibire buvusios tremtinių gyvenvietės apaugo medžiais, krūmais ir piktžolėmis.

Kaltininkams išaiškinti ie jiems iškelti bylas reikia daug pastangų ir išteklių. Deja, pajėgų ir finansų trūksta. Šiais laikais archyvai nuo Vilniaus iki Vladivostoko užrakinėja duris. Neįmanomi tyrinėjimai neturint tam darbui priemonių. Trūksta ir politinio ryžto, nes praeitis yra pavojinga nusikaltusiems ir krašto garbei.

Sai Gudijos valdžia atmetė pastangas skirti lėšas komunizmo aukų paminklams. Rusijos vyriausybė vengia lenkų karių kapus Katyne. Jau net atnaujintas istorijos klastojimas: yra išleista knyga, tikinčių, kad Katyno žudynės buvo nacių, o ne sovietų niekšybė.

Tokią dezinformaciją skelbia ir Žiuganovas, dabartinis komunistų partijos kandidatas į Rusijos prezidentus. Jis viešai pareiškė, kad Sovietų Sąjunga yra atsakinga "tik už 680.000" sunaikinimą, o ne už milijonų nužudymą, kaip yra skelbiama visame pasaulyje komunizmo priešų.

Komunizmo sistemoje daug piliečių buvo Saugumo priversti rinkti informacijas apie asmenis. Dėl to jų nedera kaltinti, betgi jų tarpe slapstosi nemažas skaičius nusikaltėlių, atsakingų už masines žudynes. Kadangi nusikaltėlių dabar dar niekas nekaltina ir neteisiam, jie jaučiasi saugūs, neliečiami. Daug kam iš jų mokama dar ir pensija už tarnybą komunistų partijos gretose.

Rusijoje daugelis vietovių dar pasižymi sovietiniais simboliais, kuriuos tie nusikaltėliai garbino – jie nėra uždrausti nei sunaikinti. Ir komunistų partijai yra leista veikti toliau. Jos veikla greit atgijo ir sėkmingai plėtojasi, nes partijos turtai, kurie nebuvo, konfiskuoti, finansavo komunistų veiklos atgimimą. Tų milžiniškų turtų, sukauptų iš proletariato triūso ir vergų darbo dėka komunistai vėl pradėjo vyrauti politinėje arenoje. Lenkija, Serbija, Engrija ir Lietuva vėl pateko į kairiųjų rankas.

Tuo būdu komunistai užgniaužia bet kokią iniciatyvą tirti praeities nusikaltimus. Buvę partijos darbuotojai, vėl sėdintys valdžios dėdėse, pastoja kelią Saugumo ir partijos dokumentų tyrinėjimui.

Keisčiausia, kad antikomunistinių veikėjų tarpe taip pat atsirado pritariančių tokiai doktrinai, nes buvo baiminamasi nepagrįstų kaltinimų antplūdžio bei keršto. Vien Čekija ir Vokietija įstengė išleisti įstatymus, įgalinančius piliečius peržiūrėti juos leičiančius slaptosios policijos dokumentus. Abi minėtos valstybės išvengė neokomunistinio tvano ir kitu įstatymu uždraudė buvusiems Saugumo darbuotojams ir partijos elitui būti renkama į valdžios pareigavietes.

Vakarų demokratijose dar ir dabar pasigirsta balsų prieš viešą ir atvirą komunistinio režimo institucijų dokumentacijos peržiūrą. Kapitalistiniai kraštai bijo "reformacinio" godulio, keršto įkarščio ir pagaliau sąmyšio bei suirutės naujose demokratijose. Dėl to buvo užmiršta moralė, teisybė, atgaila, atpildas. Ateities kartos galės manyti, kad blogis visuomet triumfuoja prieš gerį, kad nėra verta būti sąžiningu ir padoriu žmogumi. Kaltes reikia išaiškinti ir viešai paskelbti. Tai būtų pamoka ateičiai.

MOKSLININKŲ IŠVADOS APIE NACIŲ IR SOVIETŲ NUSIKALTIMUS

Vilnius, kovo 19 d. (ELTA). Trečiadienį Vilniuje, "Centrum" viešbutyje (Vytenio g. 9), prasidės Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti penktasis posėdis. Jis truks dvi dienas. Ši tarptautinė istorinio teisingumo komisija, primena ELTA, buvo įsteigta 1998 metais Prezidento Valdo

Adamkaus iniciatyva.

Penktajame posėdyje komisijos nariams bus pateikta po tris mokslininkų atliktus tyrimus iš nacių ir sovietinio okupacinių režimų laikotarpio. Remdamasi šiais tyrimais, Komisija formuluos savo išvadas, pranešė Eltai Komisijos sekretoriatas Sovietinio okupacinio režimo nusikaltimams Lietuvoje įvertinti pako-misė svarstys šiuos tyrimus: dr. Stasio Knezio "Nusikalstama okupacinės politikos sistema: karinių struktūrų vaidmuo ir bendradarbiavimas su jomis", dr. Vytauto Tininio "Prievartinė mobilizacija: prievartinis Lietuvos gyventojų panaudojimas SSRS ginkluotosiose pajėgose II Pasaulinio karo pabaigoje 1994 m. rugpjūtį - 1945 m. gegužę" ir Mindaugo Pociaus "Antisovietinio ginkluotojo pasipriešinimo slopinimas 1944 - 1953 m. - neteisėtų priemonių naudojimas ir jų pasekmės.

Nacių okupacinio režimo nusikaltimams įvertinti pako-misei bus pristatyti šie mokslininkų darbai: dr. Vyganto Vareikio "Holokausto rielaidos Lietuvoje: antisemitizmas Lietuvoje XIX a. II pusė - 1940 m.", prof. Liudo Truskos "Holokausto prielaidos Lietuvoje: antisemitizmo stiprėjimas Lietuvoje sovietinės okupacijos metais (1940 - 1941 m.)", dr. Kristofo Dykmano (Christoph Dieckmann) "Karo belaisvių žudynės" ir Dr. Arūno Bubnio "Holokausto Lietuvoje bibliografija", taip pat tyrimas tema "Institucijų, asmenų, tarnavusių okupacinio režimo politinėse, policijos, karinėse, visuomeninėse bei teisinėse institucijose, vaidmuo: Lietuvos policijos batalionai ir Holokaustas.

DELICIAS MIL ROTISSERIE

Tortas, tortas folhadas, doces, bolos, produtos importados, vinhos e comidas típicas lituanas.

Fazemos cestas típicas lituanas
Rua Mons. Pio Ragazinskas, 17

Vila Zelina - Tel: 6341-3371

MŪSŪ LIETŪVA EM PORTUGUÊS

ATUALIDADES Litu-brasileiras

Jonas Jakatanvisky
jjakatan@osite.com.br

BLJS-ABJL

A juventude em ação

Arregaçando as mangas a juventude litu-brasileira está a ponto de dar uma arrancada para continuar no firme propósito de unir a Comunidade. São grandes as perspectivas de êxito.

Antes, vamos explicar as siglas acima para os que não estão familiarizados com a organização.

BLJS- Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga, e em português: ABJL - Aliança Brasileira da Juventude Lituana. Não vamos entrar no campo da semântica, para debatermos se o organismo é uma Aliança Brasileira da Juventude Lituana ou, uma Aliança da Juventude Lituano-brasileira. Mas isso tudo é o de menos. Fica para os expertos em gramática, como Dona Lúcia M. J. Butrimavičius e Aleksandras Boguslauskas, ambos tradutores públicos juramentados, ou quem mais de direito

A Comunidade Lituano-brasileira é proprietária de parte da Estância Lituanika de Atibaia - cerca de 85 quilômetros de São Paulo, - e por definição a Aliança da Juventude é automaticamente co-proprietária.

No início tudo era uma oba oba, quando da inauguração da estância. Com o tempo foi-se perdendo o entusiasmo. A conservação foi sendo preterida. A última revisão e a conservação da rede de esgoto e águas servidas foram feitas há cerca de 1 ano. Agora, pelo e-mail recebido, assinado pela diretoria da BLJS, o atraso nos trabalhos de conservação deverá ser resgatado.

No dia do trabalho, 1º de maio de 2002, aproveitando o feriado que caiu num sábado, houve um encontro na sede campestre de Atibaia, mais precisamente, na casa do piquenique,

para se discutir as diretrizes para o aprimoramento das instalações.

Pela diretoria executiva da Comunidade Lituano-brasileira estiveram presentes: a Sra. Anna Vera Tatarūnas presidente, acompanhada do engº. Jonas Silickas.

Representando a Diretoria executiva da juventude litu-brasileira estavam presentes: Tomas Jodelis Butrimavičius presidente, Márcio Tadeu Godoy secretário e Paulo Jodelis Butrimavičius tesoureiro.

Acompanharam ainda como membros dessa comissão: André Pavilionis engº. eletricista, Igor Bária engº. mecânico e Antônio Carlos de Oliveira Silickas arquiteto.

Essa comissão multidisciplinar de engenheiros e arquiteto, deve elaborar um anteprojeto com vistas à realização de melhorias para melhor atendimento aos visitantes. Principal atenção será dada, novamente, à instalação hidráulico-sanitária e também às acomodações.

A comissão deverá elaborar um plano cronológico - financeiro das obras a ser apresentado à Comunidade Lituano-brasileira o mais breve possível para apreciação.

Tudo indica que se trata de uma iniciativa da Aliança da Juventude dando seqüência a insistência do engº. André Pavilionis e do arq. Antônio C. O. Silickas, que vem há alguns anos batalhando pela idéia de utilizar mais intensamente o espaço construído há cerca de 20 anos programado para o lazer da coletividade.

Tudo isso requer muito trabalho e o numerário é a alavanca que gera Bem Patrimonial. Gente para trabalhar já está disponível. É preciso agora correr atrás do dinheiro. Colaboração em dinheiro, mão de obra, material de construção, etc, são artigos bem-vindos.

Contatos com a comissão ou com a diretoria da BLJS podem ser efetuados pelo e-mail bljs@bljs.org. Por telefone: Márcio (11) 6917-6845 ou ainda Paulo / Tomas (11) 6341-1449 para maiores esclarecimentos.

O objetivo do investimento, convém salientar, é altruista:

Tornar a casa do piquenique um local onde as famílias e os membros da Comunidade Lituana possam passar fins-de-semana e feriados

criando um ponto de reunião, um local de lazer e integração.

Dando seqüência às suas atividades, a Aliança da Juventude criou, no dia 3 de junho de 2002 o seu site oficial:

<http://www.bljs.org>

onde podem ser encontradas notícias muito úteis para a comunidade. Vejamos quais são essas informações:

* Como obter bolsas de estudo para o *Vasario Šešioliškos Gimnazija* (Ginásio 16 de fevereiro) na Alemanha.

* Como obter a cidadania lituana.

* Como tirar o passaporte.

* Para se inteirar dos eventos e atividades da comunidade.

* Ter acesso a fotos dos encontros da juventude lituana.

* Estabelecer contatos com membros da diretoria da BLJS.

* Tomar conhecimento e informações do tipo "quem somos nós" e muitos outros dados.

SOLIDARUMO MOKESTIS

- A Comunidade Lituano Brasileira sempre desempenhou relevante papel no meio da comunidade lituana local. Através dela é que a "Pasaulio Lietuvių Bendruomenė" se relaciona aqui no Brasil, e através dela é que os jovens lituanos do nosso país são contemplados com oportunidades de viagem ao exterior e estudos lituanos (*Šešioliška Vasario Gimnazija*, por exemplo). Cabe a ela também cooperar com os dispêndios desses jovens. Para granjear esses recursos financeiros criou-se o que se denomina "Solidarumo Mokestis". Trata-se de uma contribuição de R\$ 10,00 (US\$ 4) no mínimo por pessoa e ao ano... Pelo fato de gastarmos expressivas quantias às vezes até para assuntos banais, vamos nos lembrar que a contribuição do "Solidarumo Mokestis" pode ajudar bastante alguém que deseje estudar assuntos lituanos e idioma lituano no exterior, ajudar algum grupo de Dança que pretenda se apresentar lá fora, etc. Para isso, rogamos à generosidade do amigo leitor que faça sua contribuição. Basta comparecer a alguma agência do Unibanco, e fazer o seu depósito na conta corrente nº 101076-0, agência nº 136, em nome da Comunidade Lituano Brasileira ou pessoalmente durante as Missas em lituano aos domingos, comigo, com o Tesoureiro Sr. Pedro Baranauskas ou com a nossa Presidente, Sra. Vera Tataruniene. Agradecemos pela sua compreensão e acolhida a este apelo.

Lucia M. J. Butrimavicius

Tradutora Pública Juramentada

Tel.: (011)6341-1449

R. Monteiro Soares Filho, 456

V. Zelina, 03142-010 São Paulo-SP

DUAS PARTES DE UMA VIDA

Mafalda Gumbrevičius Tupe

(continuação)

Foi esta a Lituânia que encontramos e na qual vivemos mais de 30 anos. Logo tentamos escrever para o Brasil contando como era a vida aqui, mas as nossas cartas só chegavam até as mãos da KGB. Depois de ter enviado a minha primeira carta, recebi a visita de um agente que me disse: "Mais uma carta destas e vocês todos serão levados à Sibéria". Meses depois fizeram uma entrevista com o meu pai para o jornal "Tiesa". Ele disse sem nenhum medo (o pobre já estava desesperado e não tinha medo de nada) que estava muito arrependido de ter vindo, pois havia perdido duas pátrias e por sua causa seus filhos também perderam a sua pátria.

No dia seguinte vimos a foto de meu pai sorrindo e em baixo as palavras: "Estou muito feliz por ter regressado a minha Pátria".

É claro, quando os nossos parentes liam isto, chamavam-nos de "komunistai". O meu primeiro namorado lituano, que aliás queria casar comigo, sempre repetia que se algum dia comesse alguma revolta no país, a primeira coisa que ele faria seria pegar uma arma e matar todos estes "amerikonai", tal era o ódio que os lituanos sentiam por nós. Até o edifício onde se instalaram as primeiras famílias vindas do Brasil, Argentina e Uruguai é conhecido até hoje por "Amerikonu namai". Nunca pudemos ter confiança neles.

Na caderneta telefônica da minha falecida prima o nosso número de telefone estava debaixo da palavra "Amerikonas" em vez de tia Maria ou tio Vaclovas. Creio que a única realidade positiva daquele regime, que hoje nos deixa um pouco saudosos é o fato de saber que nunca perderíamos o trabalho, passasse o que passasse e sempre haveria em casa o mínimo necessário para viver. Garantia que agora ninguém tem e que sem dúvida é o principal motivo da nova onda de imigração (atualmente, como em 1930, quase todas as famílias tem um parente no estrangeiro), do importante número de suicídios (a Lituânia ocupa o primeiro lugar na Europa), da criminalidade existente no país e também no estrangeiro (lituanos que atuam na Espanha, Portugal, França, sacando dinheiro dos lituanos que ali trabalham temporariamente e até matando-os), da atual situação demográfica dramática que temos agora (desde 1992 até 2001 o número de habitantes diminuiu em 224.000 pessoas, isto é, um 6,4 por cento).

A princípios de 2002 na Lituânia havia 3.482.000 pessoas, 11.500 menos que no início de 2001. Com a tão esperada independência, o tão ansiado capitalismo, chegaram as severas exigências dos pa-

trões: muita eficiência no trabalho, disciplina, responsabilidade, conhecimento de línguas estrangeiras, informática, boa saúde.

Os trabalhadores que nasceram na segunda metade do século passado não estavam acostumados a estas exigências. Estavam sim era acostumados a ganhar dinheiro independentemente da qualidade do produto que fabricavam. Ganhavam por igual os que passavam horas fumando e passeando pela fábrica ou tomando café e aquele que passava o dia no seu posto de trabalho sem sair do lugar. O que não faltava ao trabalho e o que vinha embriagado eram mandados para casa descansar. O que vinha trabalhar doente e o que apresentava um comprovante, pois o médico era seu conhecido e lhe dava uma ou duas semanas de baixa.

Os jovens de hoje não tem mais as possibilidades de estudar que tínhamos nós (pois já não há tantas facilidades, é preciso pagar pelos estudos), o que dificulta a sua integração no mundo industrial.

Os investidores estrangeiros estão aqui por uma simples razão: mão de obra barata. Isto significa que os lituanos ganham uma miséria e trabalham como escravos. É a nova escravidão do século XXI. Não se levam mais escravos ao seu país. É mais fácil vir a eles, sai muito mais em conta e não há nenhum risco. E isto é lamentável, pois uma vez mais a Lituânia está perdendo os seus filhos.

Não estou nada de acordo com o diretor do filme "Eldorado", quem sem nenhum escrúpulo afirma no seu filme que a Lituânia não sentia falta dos nossos pais quando eles foram para o Brasil, porque eram ignorantes e não fizeram falta ao país. É inacreditável que os espectadores entre eles imigrantes, seus filhos e netos, aplaudiram este filme no Brasil, esquecendo-se que eles mesmos eram filhos destes ignorantes imigrantes. E se não fôssem os outros "ignorantes" que por vários motivos não puderam imigrar e ficaram aqui na Lituânia, os russos teriam acabado com a nação lituana, pois estariam todos na Sibéria, já que os deportados na sua maioria eram os mais ricos, os eruditos, os que constituíam um perigo para o sistema soviético. Quanto maior fosse o número destes pobres analfabetos que aqui ficaram, menos russificada teria sido a Lituânia.

Quem sabe até teríamos proclamado a independência mais depressa. Uma mãe sempre sentirá a falta de seu filho, seja ele analfabeto, ignorante, doente mental ou até mesmo criminoso. E aqui estamos falando de pessoas fortes, sadias, trabalhadoras e honradas. E não se trata de u-

ma dezena delas, mas sim de milhares. Milhares de pessoas podem remover montanhas.

Duvido muito que um país tão pequeno como a Lituânia não tenha sentido a sua falta. Como duvido que não sentirá a falta destes pobres jovens que hoje são obrigados a deixar a sua pátria para ganhar a vida num país para eles desconhecido. Tanto mais eram e são pessoas que amavam e amam muito o seu país, que nunca puderam esquecer-lo e conseguiram transmitir este amor até a segunda geração.

Sinto muito ter participado deste filme que em vez de contar a história da imigração, só confundiu as pessoas.

Nunca ninguém abandona o seu país se nele dispõe de condições para trabalhar e levar uma vida digna de um homem. E para aventurar-se a vida de um imigrante é preciso ter muita coragem e força de vontade. Nem todos se decidem a fazê-lo.

A ignorância nunca levou ninguém a nenhuma parte. E se não fossem os imigrantes em geral, o Brasil não seria hoje a potencia que é. Participando deste filme só queria dizer que independentemente da época, a imigração é sempre involuntária, muito triste e deixa profundas marcas para o resto da vida, não só na alma do próprio imigrante, mas também na dos seus filhos e netos. Por um lado o imigrante enriquece, tem mais conhecimentos, aprende outras tradições e costumes, idiomas. Mas por outro, vive com aquelas saudades que matam pouco a pouco. Num país estrangeiro o imigrante sempre será estrangeiro, mesmo sendo branco entre brancos. Nossos pais foram estrangeiros no Brasil e nós somos estrangeiros aqui. Sempre que alguém me pede para fazer um desenho qualquer, sem querer desenho uma choupana com algumas palmeiras e na lembrança ressaltam os versos de Castro Alves:

"Minha terra tem palmeiras,
Onde canta o sabiá

As aves que aqui gorjeiam
Não gorjeiam como lá...

Não permita Deus que eu morra
Sem que volte para lá..."

mas ao mesmo tempo me lembro do nosso hino:

"Lietuva, Tėvyne mūsų..."

e penso que quando morrer quero ser enterrada aqui, na terra do meu pai, que coitado nunca se perdoou por termos trazido para cá. Aqui, onde estão todos os meus ante-passados, mas quero descansar à sombra de uma palmeira onde sempre cante um sabiá.

É que temos duas pátrias, e ao mesmo tempo, nenhuma. Sabemos dois idiomas, mas nenhum deles per-

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBOS POSĖDŽIAI

Kun. Juozas Šeškevičius

Kaip jau rašėme, rastam protokolų sasiuvinėje yra šeši Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdžių protokolai.

Penkiuose dr. Draugelio pirmininkavimo laikais rašytuose protokoluose nėra pirmininko parašo, keturi pirmieji pasirašyti sekretorės p. Halinos Mošinskienės. Penktam neturi jokio parašo. Šešto ir septinto posėdžių protokolų sasiuvinėje nėra. Aštunto posėdžio protokolas pasirašytas jau naujos tarybos pirmininko p. Henriko Valavičiaus ir sekretorės p. H. Mošinskienės. Pradedant antruoju posėdžiu, dalyvauja vis dalis naujų narių buvusių kandidatų.

Paminime keletą įdomesnių faktų.

Pirmasis posėdis (1958.IX.8d)

Posėdyje, kaip jau rašėme buvo išrinkta Bendruomenės valdyba, Tarybos prezidiumas, ir revizijos

DUAS PARTES DE UMA VIDA

feitamente. Temos um "antes" saúdoso e um "depois" inesquecivelmente triste, e um "agora" incerto pois os dois primeiros, tão diferentes um do outro, fazem parte das nossas vidas e contra a nossa vontade influenciaram os passos que damos. Duas partes de uma vida como duas partes de um vaso colado que nunca será o mesmo. Por mais bem que esteja colado, nota-se sempre que não está inteiro e por isto é muito frágil. E aquela pergunta retórica que sempre nos tem acompanhado:

"O que teria sido da nossa vida se ...?"

"Aproveitando a possibilidade de contar a minha história, quero mandar um forte abraço e muitas lembranças e o meu MUITO OBRIGADA a todos os amigos e conhecidos TODOS, TODOS, sem nenhuma exceção, a lista seria muito grande/ com os quais eu e a minha filha Laura passamos alegres e inesquecíveis momentos juntos quando visitamos o Brasil em 1991, às minhas colegas do Ginásio São Miguel Arcanjo, às minhas ex-professoras e irmãs do colégio. Eu amo-os e nunca me esquecerei de vocês.

Beijos da Mafalda

PALANGOS SKAUTAI, su jų pagamintom verbom, dalyvavo Verbų sekmadienio procesijoje

komisija.

p. Antanas Stonis pasitraukia iš tarybos narių. Į jo vietą įeina pirmasis kandidatas studentas Vygaudas Navickas.

p. J. Čiuvinso pasiūlymu p. Stonis pakeliamas pirmuoju Brazilijos Lietuvių Bendruomenės garbės nariu. Turbūt vienintelis Bendruomenės garbės narys. Iki šiol neteko girdėti, kad kas nors kitas būtų garbės nariu paskelbtas.

Antrasis posėdis (1958. XI.17d)

Svarstomas p. J. Antanaičio pasiūlymas keisti bendruomenės įstatus, ta prasme, kad būtų brazilų ir lietuvių bendruomenė. Ir pagal pakeistus įstatus rinkti naują bendruomenės valdybą. Pagal pakeistus įstatus bendruomenės pirmininkas, sekretorius,

išdininkas ir reikalų vedėjas turėtų būti brazilai. Po diskusijų, balsuojant trys balsavo už pasiūlymą ir trylika prieš. Taigi pasiūlymas nebuvo priimtas.

Kun. Ragažinskas pasiūlo bendruomenei perimti laikraščio "Mūsų Lietuva" leidimą.

Po diskusijų, sudaryta komisija kuri studijuotų ir sekančiam posėdžiui praneštų. Kiek kainuotų laikraščio leidimas.

Po antrojo posėdžio protokolo seka posėdžio aprašymo papildymas ilgesnis už patį protokolą.

Trečiasis posėdis (1958. XI.24)

Komisija praneša, kad "Mūsų Lietuva" leisti vienam mėnesiui reikia 20.000 kruzeirų, metams 300.000 kruzeirų. Posėdžio pirmininkas pasiteirauja, kiek lai-

AULAS DE LITUANO

NA CASA DA JUVENTUDE

VILA ZELINA

administradas por

Lucia Jodelis Butrimavicius

toda terça feira de 19:30 até 21hs

Fone: 6341-1449

VIRTINIAI

Varios sabores:

carne - queijos -

batata - calabresa

SONIA - Fone: 6341-5534

IVONE - Fone: 6965-3586

kraštis gauna už skelbimus. p.J.-Baužys atsako, kad nėra vedama jokia sąskaityba. Ir komisijos pateikti skaičiai yra tie, kuriuos pasakė leidėjai.

Po ilgų svarstymų ir diskusijų, buvo nutarta, kad bendruomenė neturi sąlygų laikraštį leisti. Bendruomenė pažada talką leidėjams. Kun.Ragažinskas įspėja, kad pažadai neliktų pažadais.

Toliau posėdis svarsto solidarumo mokeščio rinkimą.

Ketvirtasis posėdis (1959.III.22d)

Pranešama, kad Vasario 16-osios minėjimo Bendruomenei liko 7.228,00 kruzeirų. Toliau svarstyta, p.Antanaičiui atsistatydinus nauja valdybos pirminko rinkimai.

Kun.Ragažinskas (vice pirminkas) sako, kad pirminkui pasitraukus atrodo atsistatydino visa valdyba. Posėdžio dalyvių nuomonė visi valdybos nariai buvo renkami atskirai. Tai pirminkui atsistatydinus nėra reikalo jiems atsistatydinti. Ir prašo valdybą eiti pareigas iki kadencijos galo, tuo labiau, kad jau beliko tik pusė metų. Vice pirminkas sako, kad valdybos nariai išsiaiškina savo tarpe ir praneš.

Dr.Draugelis prašo susaukti valdybos posėdį laike dviejų savaitių.

Toliau posėdis svarsto solidarumo mokeščio rinkimą.

Penktasis Posėdis (1959-IV-12d)

Valdyba praneša, kad atsistatydinusio pirminko pareigas perima vice pirminkas kun.P.-Ragažinskas ir valdybos eis pareigas iki kadencijos pabaigos.

Dr.Draugelis primena, kad valdybai jau ankščiau buvo prašyta sudaryti dvi komisijas: vieną kultūros ir kitą ekonomijos.

p.St.Remenčius klausia ar šiemet bus užregistruoti Bendruomenės įstatai.

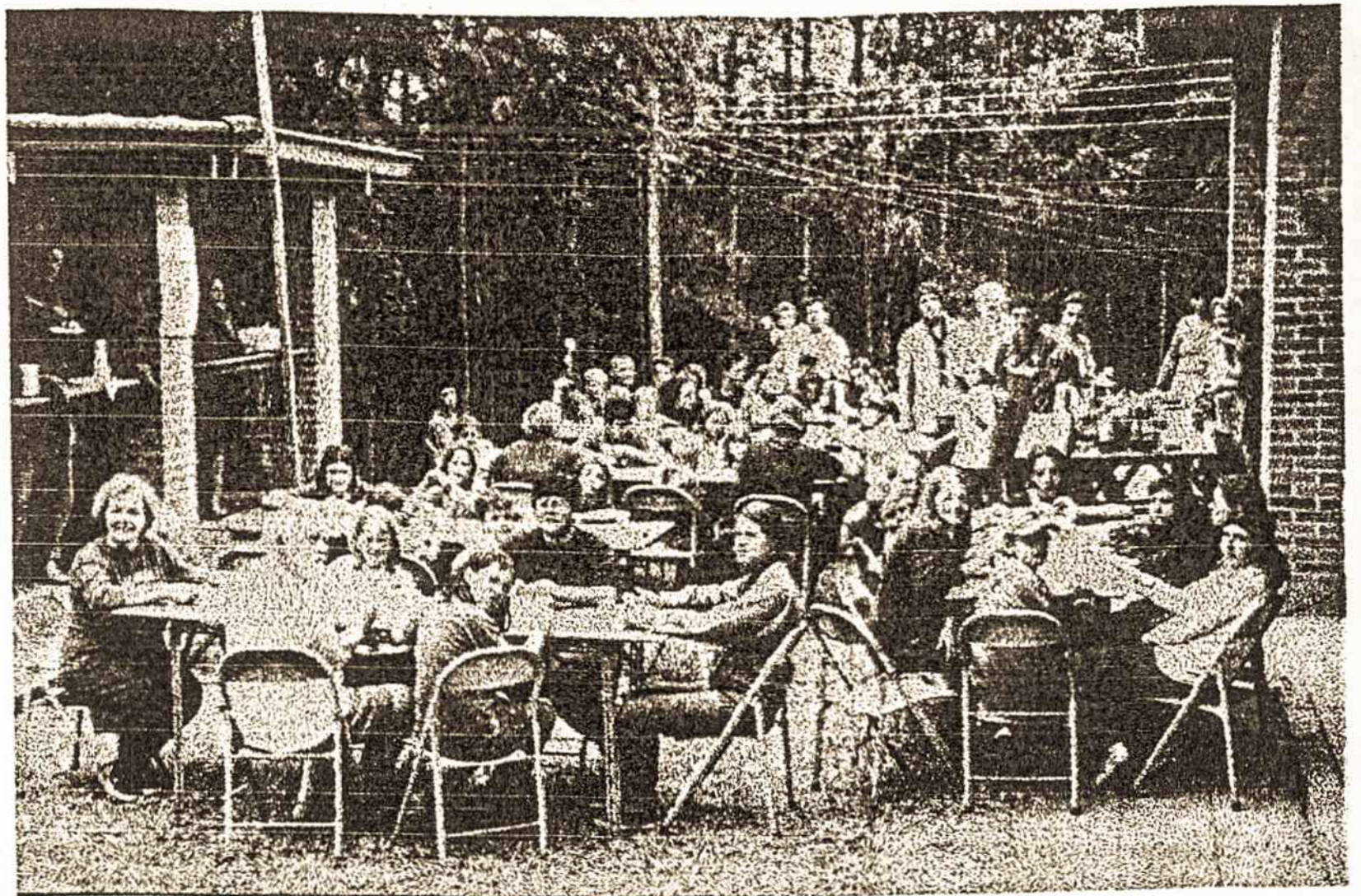
Toliau svarstomas liūdnujų birželio įvykių minėjimas.

Toliau diskutuojamas solidarumo mokeščio rinkimas.

Posėdis baigiamas pageidavimu, kad valdyba sudarytų veikimo planą.

Aštuntas Posėdis (1960-V.1d)

Su nauju pirminku, nutarta daryti trėmimų minėjimą kartu

PALANGOS SKAUTAI pietauja vasaros skautų stovykloje Litanikoj

su Latviais ir Ėstais São Bento salėje.

Braziliškai kalbės: Conceição da Costa, lietuviškai: Henrikas Valavičius. Nutarta pakviesti Lietuvos konsulą S.Paulyje p.Al.Polišaitį.

Svarstyta rengti 35 metų lietuvių imigracijos į Braziliją minėjimą ir Pietų Amerikos lietuvių kongresą.

Kun.J.Šeškevičius

Skaitytojai rašo. . .

Rosario, 2002 gegužė, 16 d.

Mielas Kunige Petrai,

Nuoširdus dėkui už siunčiamą laikraštį, kurį gaunu nuolatos ir pasinaudoju portugalų kalba kurią pradėjau šiemet studijuoti universitete.

Jeigu galėtumėte atsiųsti kokią žodyną portugalų kalbos ar kokią anekdotų knygytę portugalų kalba, bučiau labai dėkingas, nes būtų labai naudinga.

*Mūsų laikraštis "Laikas" suplo-
nėjo kaip pav. "Žinios" iš Monte-
video lietuvių kolonijos: tik pora*

puslapių, nes nebeturime tiek skaitytojų ir negauname kitos paramos, žiūrėsime iki kada?

*Lietuviams Buenos Aires lietuvių parapijoje atlaikau dar kartą per mėnesį Šv. Mišias lietuviams, pas-
kui sueiname pasisvečiuoti ir susi-
renkama ALOS Tarybos posėdyje. Tokios čia mūsų veiklos nuotrupos.*

Esu išvertęs lietuvių kalbon Margaritai perduotus Kristaus apreiškimus: jau du toms pasiunčiau į Kauną mūsų vienuolynui, kad jie atspaudintų ir platintų Lietuvoje. Tai yra Mažųjų Sielų Legijono apaštalavimas, kurio kapelionu esu paskirtas čia Rosario mieste.

Šio legijono centras randasi Chevremont mieste Belgijoje ir jau išplitęs po visą platų pasaulį, tikiu, kad ir Brasilijoje jau žinomas.

Siunčiu to legijono trumpą aprašymą lietuvių kalboje, gali pasinaudoti tarp lietuvių.

Nuoširdžiai dėkingas

Kun. Aug. Steigvilas

**KAS BĖGA NUO LIETUVIŠKOS
SPAUDOS, BĖGA NUO SAVO TAUTOS**

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE**
Consulado Geral da Republica
da Lituania em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS
Consul Honorário

Rua Manuel Pereira Guimarães, 87
Santo Amaro

04722-030 SÃO PAULO - SP
Tel.: 5681-9658 Fax: 5521-4182
E-MAIL: litucons@uol.com.br
Expediente: 14:00 às 17:00 hs.

**DELICIAS MIL
ROTISSERIE**

Tortas, tortas folhadas, doces,
bolos, produtos importados, vinhos
e comidas típicas lituanas.
Fazemos cestas típicas lituanas
Rua Mons. Pio Ragažinskas, 17
Vila Zelina - Tel: 6341-3371

MŪSU ŽINIOS LIETUVOS GENOCIDO PRISIMINIMAS

Lietuviai, išsisklaidę po visą pasaulį, kasmet prisimena mūsų tautos tragediją: rusų kariuomenės Lietuvos okupaciją ir tautos naikinimą tremimais į Sibirą.

Šiomet prisiminsime birželio 14-tosios ir kitus tremimus į Sibirą sekmadienį, birželio 16 dieną su Mišiom 11 val. Šv. Juozapo parapijos bažnyčioj, Vila Zelinoj. Po Mišių, ten pat bažnyčioj, bus trumpas minėjimas.

Kviečiame visus tautiečius kuo skaitlingiau dalyvauti ir pagerbti mūsų tautos kankinius.

ŠV. PETRO ŠVENTĖ

Šiomet šv. Petro šventė bus švenčiama sekmadienį, birželio 30 dieną. Tą pačią dieną bus mini-ma kun. Petro Rukšio 35 metų kunigystės šventimų sukaktis. Ši sukaktis yra verta paminėjimo, taip pat dėl to, kad kun. Petras

25 metus savo kunigiško darbo vičiūtę 6341-4063, Eugeniją Bapraleido mūsų tarpe. Kun. Petcevičienę 6341-2924, Sandrą Miras atvyko Brazilijon dirbti šv. kalaukas Petroff 6341-3542 parapijos raštinėj 6341-5975 ir klebonijoj 6341-1886. Pakvietimus reikia įsigyti iš anksto, nes prieėjimo nebus pardavinėjami.

Padėkos Mišios bus sekmadienį, birželio 30 dieną, 11 val, šv. Juozapo parapijos bažnyčioje.

Po Mišių bus šventiški pietūs kun. Petru pagerbti.

Pietų pakvietimai pas rengėjus: Verą Tatarūnienę 6341-4016, Angeliną D. Tatarūnienę 6341-0275, Luciją Butrimavičienę 6341-1449, Mariją E. Alekna-

Redakcija ir administracija

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Aliozio Garkauskas	RS. 50.00
Olga Bagdonavicius	" 50,00
Feliksas Meilus	" 30,00
Julia Urbietis	" 100,00

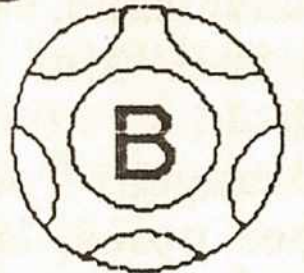
SUSITIKIMAS

Liepos 28d. (sekmadienį) vyks ATEITININKŲ susitikimas LITUANIKOJE, pradžia su mišiomis 10val. Visi Ateitininkai kviečiami dalyvauti.

Encontro dos ATEITININKAI na Lituanika
Dia 28 de julho (domingo)
início às 10 horas com
santa missa
Conto com a presença de todos os Ateitininkai.

Dėdė Juozas

BINGO DOS ESCOTEIROS "PALANGA"

Nós, os escoteiros do grupo Palanga, estaremos realizando um BINGO no dia 22 de junho à partir 16:00hs e contamos com a presença de todos!!!!!!
O valor do convite é de R\$ 10,00 com 10 cartelas.
Teremos comidas e bebidas. Os convites podem ser adquiridos junto ao grupo de escoteiros

"Venham se divertir nessa gostosa tarde de sábado".

Data: 22/06/02.

Local: Salão Paroquial da Igreja São José de Vila Zelina.

Horário: À partir das 16:00 hs.

Júlia: 6341-0481, Regina: 6965-4440 ou Eugênia: 6341-2924

LIETUVOS GEDULO DIENĄ-HOLOKAUSTĄ MINĖSIME SEKMADIENĮ, BIRŽELIO 16 DIENĄ

- 11 Val. MIŠIOS už Lietuvos kankinius ir tremtinius šv. Juozapo parapijos bažnyčioj, Vila Zelinoj.

- Po Mišių minėjimas toj pačioj bažnyčioj.

VISI SKAITLINGAI DALYVAUKIME